

Actualment, Europa es troba immersa en una crisi econòmica causada per l'especulació financera, els interessos de la patronal, un model productiu basat en els baixos salaris, certes iniciatives polítiques i en definitiva, un sistema econòmic capitalista no regulat pels diferents estats -tant a nivell europeu com a nivell internacional- amb greus conseqüències per a la classe treballadora. L'estat del benestar, el desenvolupament del qual ja era irregular entre els diferents països, està patint una gran ofensiva.

L'ofensiva neoliberal posa en risc els serveis públics i els drets socials que tanta lluita i vides humanes han costat.

Actualment, no només lluitem per a ampliar els drets adquirits, sinó per mantenir-los. Directives com la de les 65 h. o la Bolkestein són l'exemple de les polítiques que s'estan portant a terme.

L'expansió de la dreta més rànica és l'evidència dels canvis que està vivint Europa, que **es tradueixen en una violació dels drets socials, laborals i humans permanent.**

Les polítiques dels partits conservadors i neoliberals han confrontat la classe treballadora, i un clar exemple són les polítiques totalment injustes portades a terme en temes tan socialment sensibles com la immigració.

És en aquest context que el sindicalisme de classe i organitzat és encara més important i recobra la seva màxima essència. La presència sindical, tant en les empreses com en la societat, ha garantit i garanteix una defensa dels valors i una millora dels drets i les condicions de vida dels ciutadans i ciutadanes.

La regulació de la jornada de treball, els permisos de maternitat-paternitat, o l'educació i la salut pública, així com les prestacions per atur, jubilació o en cas d'accident o malaltia són bons exemples dels èxits sindicals.

Últimament, gràcies a la pressió exercida per la CES (Confederació Europea de Sindicats), s'ha aconseguit destinar l'1% del PIB de la UE al foment de les polítiques d'ocupació juvenil.

Reivindiquem també la negociació col·lectiva com la millor eina per seguir aconseguint millores laborals i per a evitar la relació directa empresari-treballador a nivell individual, ja que estarien en desigualtat, i sovint es desenvoluparia sota coacció.

Moltes de **les reformes laborals o de les polítiques que s'estan portant a terme van dirigides a la destrucció d'aquests drets que creïem consolidats.** A Europa, milers de joves no tenim feina i, paral·lelament, es dona la gran ironia que els governs plantejen el retard de l'edat de jubilació. **Una Europa on els joves no tenim oportunitats és una Europa sense futur.**

Si la societat no es mobilitza, **correm el risc de perdre drets que creïem perpetus** perdent així la idea i els avantatges de l'Europa social.

Els sindicats, amb l'objectiu de seguir mantenint i ampliant els drets socials i lluitant

per una societat més justa i igualitària, estem treballant en noves formes d'organització més horitzontals i participatives. Aprofitant les capacitats individuals en el col·lectiu, el treball en xarxa i les noves tecnologies, estem més aprop i més presents en el dia a dia dels treballadors i les treballadores. Un bon exemple d'això és aquest present manifest signat pels joves sindicalistes europeus, que **no ens resignem** i que seguirem lluitant per una millor Europa.

Els joves sindicalistes europeus tenim un somni: **un somni anomenat Europa.**

Una Europa social forta i cohesionada, no discriminatòria, justa igualitària i que generi igualtat d'oportunitats. Una Europa que no competeixi socialment entre els seus països membres i que no generi dúmping social entre els treballadors i treballadores europeus.

En aquest context, 64 joves sindicalistes dels principals sindicats europeus ens hem trobat a Istanbul coincidint amb el Fòrum Social Europeu 2010, per a teixir una estratègia sindical conjunta per fer front a les polítiques neoliberals.

L'elecció del lloc a desenvolupar el seminari és una mostra també de la voluntat de cooperació i de solidaritat sindical. Les condicions laborals dels joves turcs i les dificultats a les quals ha de donar resposta el sindicalisme a Turquia són molt grans. La presència i el suport d'altres sindicats i països, ajuda al sindicalisme i a la societat turca a tenir més força i a seguir endavant. La unió i la cooperació són també una forma d'extendre els drets laborals i sindicals.

Durant el seminari que ha tingut lloc el 29 i 30 de juny, i el 1 de juliol, hem treballat estratègies per a combatre la precarietat, fomentar els nous jaciments d'ocupació vinculats a la sostenibilitat i a la cura del medi ambient, així com noves formes d'organització per a ser més eficaços i eficients a l'hora de construir xarxes socials i una consciència col·lectiva més solidària.

En definitiva, els joves sindicalistes europeus tenim un somni: l'Europa social. Per això, **fem una crida general a la mobilització el pròxim 29 de setembre.**

Participa, conquerir el carrer és conquerir el nostre futur!

Firmen el present manifest:

- Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya
- Avalot – Joves de la UGT de Catalunya
- CGIL Lombardia (Itàlia)
- CISL Lombardia (Itàlia)
- CGT França Rhône Alpes (França)
- CFDT França Rhône Alpes (França)
- DGB Bund i Baden-Württemberg (Alemanya)